

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ster og folketing om tildeling af livsvarige finanslovsydelse til skabende kunstnere.

Jeg retter en tak til folketingsudvalget, som så grundigt og forstående har behandlet lovforslagets detaljer og bidraget så væsentligt til en afklaring af de tvivlsspørgsmål, som stod åbne ved lovforslagets fremsættelse.

Haunstrup Clemmensen: Jeg synes, det ville være værdifuldt, om man kunne få måske lidt større klarhed over den høje regerings stilling til mulighederne for at yde støtte til enkemænd, fordi der efter min mening ligger noget ganske principielt i dette spørgsmål. Jeg forstod den højtærede ministers bemærkninger således, at for de frie understøttelsers vedkommende står den højtærede minister fast på de oplysninger, vi har fået fra ministeren i udvalget, og som er optaget i betænkningen, og hvori det — som jeg citerede i mit første indlæg — meget forsigtigt siges vedrørende spørgsmålet om i ganske særlige tilfælde at yde bistand til enkemænd, at man mener ikke i princippet at kunne udelukke, at dette bør kunne finde sted. Dette står urørt og urokkeligt, forstår jeg. Hvad spørgsmålet om finanslovsydelse angår, vil jeg gerne høre, om den højtærede minister vil være med til at virke for, at tilsvarende principper — så forsigtigt udtrykt, som det her er tilfældet — også anlægges på disse bevillinger. Det er mig lidt svært at se, at den retningslinje, man skulle kunne anvende på det ene felt, ikke også skulle kunne anvendes på det andet felt. Jeg tror ikke, det er ydelser, der økonomisk vil kunne ryste den danske statskasse, men jeg tror, der principielt ligger noget værdifuldt i at søge frem til en sådan ordening.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Nu skal vi ikke spænde spørgsmålet højere op end strengt nødvendigt, da der ikke i hele Eckersberg-Thorvaldsenfondets administration er forekommet blot ét tilfælde, hvor en enkemand har henvendt sig om understøttelse eller har modtaget understøttelse. Det første tilfælde foreligger altså endnu ikke, og da der her tilstræbes en fortsættelse af Eckersberg-Thorvaldsenfondet, må man vel formode, at der heller ikke i

fremtiden sker nogen nævneværdig tilstrømning af enkemænd. Jeg synes nok, at der med hensyn til disse frie understøttelser, der administreres af Eckersberg-Thorvaldsenfondet, bør kunne tages hensyn også til enkemænd, men jeg vil på forhånd være betænkelig ved at gå ind på faste pensioner, faste ydelser, da det uvægerligt vil få sidevirkninger på andre felter. Derimod vil jeg gerne være med til at undersøge hele dette sagsområde og vil gerne tage initiativet hertil.

Else-Merete Ross: Må jeg have lov til at udtrykke min ganske overordentlig store skuffelse. Jeg havde håbet, at jeg havde kunnet hyldes ministeren som en foregangsmand, og så er det slet ikke blevet tilfældet. Der er tale om den sædvanlige forsigtighed, hvor man ikke engang principielt tør tage et standpunkt. Der står jo i bemærkningerne til lovforslaget, at „efterladte efter kunstnere, der har modtaget en hædersgave eller anden fast ydelse på finansloven, som efterlevende for deres levetid bør oppebære halvdelen af den ydelse...“. En efterlevende — må jeg da ikke spørge: er manden ikke efterlevende? Det sker sjældent, fordi kvindernes levealder er højere end mændenes, da de er stærkere, men det er dog meningsløst, at de svage mænd, som overlever os, ikke også principielt skulle kunne få en sådan ydelse. Jeg finder, det ville være helt vidunderligt, hvis vi endelig engang kunne få slået denne ligestilling med hensyn til ydelser til mænd og kvinder fast, og jeg havde håbet, at ministeren var gået i spidsen. Jeg ville da have hyldet ham derfor, men det må jeg altså undlade i denne omgang.

Morten Lange: Ja, det var jo en grusom attack. Jeg forstår den højtærede ministers skuffelse over finansloven, og jeg håber, at han vil fremme undersøgelserne. Jeg har nu fået en tydelig fornemmelse af, at udvalget mellem anden og tredje behandling bør cementere reglerne for de frie midler; det kan udvalget gøre uden at træde andre sager over tærne. Jeg har den ganske præcise opfattelse, som jeg også gav udtryk for før, at vi bliver nødt til at slå fast, at hvad angår kunstneriske forhold, og hvad angår uddelingen efter denne lov af de frie midler, bør det være helt klart, at er der efterladte,